

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ

עין משפט
נר מצוה

לכא אב מיי"י מ"י מהלך
תרומות ה"י כ :
לכא נר מיי"י פ"ד מהלך
ביאת מקדש כ"ו
ופ"ד מהלכות קרבן פסח
הלכה כ :

לכה גדול דהתם רבנן הוא דקנסוה ללא יפר אבל אלמנה לכהן
גדול כי היכי ללא קנסוה בכתובתה דהא יש לה כתובה כדאמר לעיל
(דף פ"ה) ה"ג לא קנסוה בכתובת נדרים :

ואוכלת בנינו תרומה בתרומה דרבנן ולא בני לאוקומי

אפי' בתרומה דאורייתא ומשום דקטן
אוכל נבילות הוא דהא בעיא היא
בפ' תרש (לקמן ק"ג: וק"ד: ופ"ה) אי בית
דין מלווין להפרישו או לא ולא
איפשיטא ועוד לאוכלת בנינו משמע
דאפי' כי גדלה אוכלת מכה זה אפי' ש
שעדיין לא בעל :

אבל תרומה טמאה משלם כו' .

בתרומה לא שייך לפטרו

משום דקס ליה בדרבה מיניה אפילו
לאכפי דאית ליה (בכתובות דף ק"ג)
אליבא דר' גמולא בן הניחא דהקנה דאפילו
במיתה בידי שמים הוא עושה כמיתה
בידי אדם לתשלומין דשאני תרומה
דגלי קרא דהיא ויסק תמישיתו
עליו ועוד ח"ר יתחך דתשלומין

תרומה לכפרה קאחו ולא שייך קס

ליה בדרבה מיניה כדאמר במסכת

תרומות (פ"ו משנה ד) שאפי' אם

לזה הכהן למחול אינו יכול למחול

ואפי' אבל תרומה משל עלמנו מפריש

קרן הראוי להיות קדש לעמנו וכן

משמע בפרק כלשעה (פסחים נ"ג: ופ"ה)

לרבי יוסי דשרי חמץ בפסח בהגאה

דהאכל תרומת חמץ בפסח במזיד

פטור מן התשלומין לרבי חנניא בן

הקנה אבל בשוגג חייב אפי' לא

גלי קרא בכרת אלא משום דבשוגג

אחו תשלומין לכפרה ואפשר דאם

אכל תרומה במזיד שיפטור לרבי

חנניא בן הקנה משום דבמזיד לא

אחו לכפרה שרי הכהן יכול למחול

כדתנן במסכת תרומות (פ"ו מ"א)

א"י מייחייב משום דמחלגבה קנייה

כדאמר באלו נערוה (כתובות דף נ"א:

וה"ה) **בשוגג** תשלומין תשלומין

כו' . אין לפרש האי שוגג ומזיד

אחילה קאי כדפירש ריב"ן אבל

התשלומין הם במזיד דאם כן במזיד

אמאי אין תשלומין תשלומין דאפילו

במזיד והיה דקאמר והיוני בה במזיד

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

אכל תרומה . בשוגג . משלם חולין טהורים . דכתיב (ויקרא כג) ונתן
לכהן את הקדש דבר הראוי להיות קדש בפרק כל שעה (פסחים נ"ג) :
בשוגג תשלומין תשלומין . אם בשוגג שילם טמאים כסבור טהורים הם:
במזיד אין תשלומין תשלומין . דקאסינן ליה : **הנה עליו ברכה כו' .**
אמאי קנסת ליה מאי מויד יש כאן חורה אור

אפי' שיעור עיה טמאים נחטין הוא

לתשלומין הגוים : **דאכל מיניו וכו' .**

ואפי' דתשלומין נעשים תרומה ולא

חזו ליה בימי עומאה הא מיהא

לתשלומין מעליא איכוון : **תרומה**

טמאה לא הויה לאכילה . כהן טהור

קאי עלה בעשה בפ' הערל (לש"ל ע"ג):

א וכהן טמא קאי עלה במיתה *דלא

חלק הכתוב לגבי עומאת הגוף בין

קדשים טהורים לקדשים טמאים :

כל דכו' . ואפי' חולין טמאים :

(ה) **וסכא דמדאורייתא תשלומין מעליא**

ניכסו . דחולין טמאים נמי ראוין

להיות קדש כדרי אילני לעיל (דף

ט"ט) : **ואמור רבנן אין תשלומין**

תשלומין כו' . מדר' מאיר קמחייב :

קנסו שוגג אטו מויד איכא בנייהו .

לרבי מאיר בשוגג תשלומין תשלומין

ולא בני לשלמי (ג) הו טהורים

ואחו רבנן למימר בין בשוגג בין

במזיד בני מיהדר תשלומין : **אבל**

בעלים נפסרו . ולא בני לאחוי

קרנן אחרניא : **שכ ואל תעס** .

לא עקירה היא כגון אכילת עשר

עשה היא ואמור רבנן שכ ואל

תאכל לא עקירה צדים הוא

אלא ממילא היא מיעקרא אבל

תרומה דקאמר לא עשה ולא כלום

ומפקת לה לחולין עקירה ממש היא :

אמר

מה הציץ מרצה על הדם

בין במזיד בין באונס בין ברצון בין

ביחוד בין בצבור ואמרי

רבנן לא הורצה וקא הדר כעיל חולין

לעורה אמר רבי יוסי בר

חנינא מאי לא הורצה דקאמר להחיר

בשר באכילה אבל בעלים נחכפרו

בו סוף סוף קמתקרא אכילת בשר

וכתיב *ואכלו אתם אשר כפר בהם

מלמד *שהכתנים אוכלים ובעלים

מתכפרים *אל שב ואל תעשה שאני

אמר

סובין יכול לשלם תשלומין אין נעשין

קדש אלא נראה לר' דשוגג ומזיד

אשתלומין קאי כדפירש בקונטרס

והיה דקאמר והיוני בה במזיד

משום דאין תשלומין תשלומין דאם

גיטין נ"ד

הנהרות הב"ה

(ה) רש"י ד"ה כל דכו
וכו' טמאים הס' דאורייתא
מ"ה והא הכא :
(ג) ד"ה קנסו וכו'
לשלמי חולין טהורים :

גליון הש"ס

בכ"י רש"י ע"ג ואל תעס
שאני . ע"י כוטה ה"ה
חוס' ד"ה אם היה :
רש"י ד"ה תרומה
טמאה כו' דלא חלק
בכתוב כו' ע"י חולין
ק"ג ע"ג ו"ל . וע"י
רש"י בכתובת יב ע"ג
הוא מלש עומאה ויש
לייבש קת"ע על פי דברי
ה"ר"ס פ"ה ח"ה דפרה
דמתי' דהתם פלג
אכילה דחולין הכ"ל
ו"ע :

פסחים ע"ג

שם פ' יומא ז' מנחות
כ"ב ונחמיה מה ג' ע"ג

שמות כ"ט

פסחים נ"ט : לעיל מי
[יומא ס"ה]

הנהרות מדר"ב

רשב"א
רש"י ד"ה תרומה
טמאה לא הויה לאכילה
וכו' ובהן עמא קאי עלה
במיתה . כ"ג אמר
דחולין ק"ג ע"ג אמר
שמחול דאית במיתה
וכ"ה הרמב"ם פ"ו מהל'
תרומות הלכה א וכן
ראיתי שז' ששינו בעל
ניי שפך בהגהתרמב"ם
שם . ועיין ספר משני
ראובן ועיין ספר משני
הכתוב דף ק"ח ד"ה
גורן ויקב וכו' וישושה
בספ"ד ו"ל דברי רש"י
דכ"ה לפרש בתרומה
שלא היה טמאה קודם
שנעמא הכהן ולא שפך
הוא במיתה וכו' ויחיד
במלך דה"ה בחולין דף
ק"ה ע"ה ח"ה בכתוב
הגוף וכו' כדכור וד"ק :

[ביומא ז' משני רב נחמן
כי קתיי הכין מלכ
אחיחוד ולי בעיה אמת
כו' ע"ה ורש"י במבכ"ל

שמעתיים ר"ח בתמון ומפקיעין הקדושין ויש לאל ידם דהא אמרין הפקר ב"ד היה הפקר ו"ל דלא שייך לומר הפקר ב"ד הפקר אלא היכא שהוא פושע ומפקיעים ב"ד ממונו אבל הכא הכהן לא פושע כלל ומה פיקדו ב"ד מטוט :

(א) כ"ל שם דלפי מדה משלם ממי לפי דמים דלא אמרין וכו' .